

SPERANȚA

Iulie - 2020
Anul 7 - Nr. 77

Radio Vocea Evangheliei Timișoara
Biserica nu este o adresă!
Interviu cu Valentin Popovici

De la capătul pământului strig către Tine cu inima măhnită și zic:
„Du-mă pe stânca pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!” (Psalm 61:2)

PROMISIUNILE lui Dumnezeu

David Toma

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, printing, expediere email și
facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

COSTUL UNUI ABONAMENT

pe un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport.

CONT:

Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

ADRESA REDACȚIEI:

35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
Ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

AMERICA A ERUPT ÎN FLĂCĂRI

(secvență din articolul „Anarhie în Statele Unite” de Peter Costea,
publicat în <http://newsnetcrestin.blogspot.com/>, 3 Iunie 2020)

...America a erupt în flăcări. Chiar acum, în aceste momente când scriu aceste rânduri, America arde. E încă în flăcări. Clădirile sunt incendiate, poliștii și anarhiștii se privesc unii pe alții cu nervii încordați, firmele și magazinele sunt sparte (cu cărămizi aduse intenționat pentru acest scop), etc.

Ce se întâmplă, de fapt, în spatele acestui eveniment în flăcări? Se desfășoară, zic eu, sub ochii noștri, o rebeliune anarhistă. Nu e vorba de combaterea rasismului ori de a protesta împotriva abuzurilor poliției din Minneapolis (un oraș „progresist”, mândria „progresiștilor” americani). Dimpotrivă, ne confruntăm cu o încercare intenționată de a crea haos, de a slăbi Administrația Casei Albe, de a produce colapsul SUA.

Acesta e obiectivul ultim: colapsul SUA. „Progresiștii”, marxiștii, activiștii de stânga, feministele, revoluționarii care încă stau pe baricadele revoluției sexuale, atei, susținătorii avortului, producătorii și susținătorii de pornografie, și toate forțele iadului au același obiectiv: prăbușirea Americii creștine. Replica lui Machivelli, „scopul scuză mijloacele”, se aplică foarte bine acestei situații.

Ce vedem este cel mai recent capitol din lunga luptă pentru distrugerea creștinismului. A început cu britanicul Thomas Hobbes acum jumătate de mileniu și continuă și azi. Toată presa „progresistă” e împotriva Americii creștine și canalizează mintea și acțiunile oamenilor pentru a o distruge.

Nu e doar o coincidență că, acum două zile, anarhiștii au incendiat St. John's Church / Biserica St. John's din Washington, DC, un lăcaș de închinăciune unde s-au închinat președinții americani de mai bine de o sută de ani.

Imaginați-vă Biserica din Dealul Mitropoliei fiind azi în flăcări! Când românii s-au ridicat împotriva comunismului în 1989, nu s-au ridicat împotriva Bisericilor. Nu s-au ridicat împotriva lui Dumnezeu. Dimpotrivă, în Biserici și-au găsit refugiul.

Puțini dintre noi știu că pe vremea Războiului Civil din Spania anarhiștii comuniști spanioli (și tovarășii lor comuniști din alte țări), au comis atrocități de nedescris împotriva Bisericii Catolice. Nici presa, nici cărțile de istorie nu le menționează.

Cunoaștem însă motivul: distrugerea creștinismului și a puterii mondiale care (încă) simbolizează valorile creștine, rămâne obiectivul ultim. Pandemia și tragicul decedat al lui George Floyd sunt oportunități optime pentru a intensifica lupta împotriva creștinismului.

10 Iunie 2020

Today would've been Ruth Graham's 100th birthday. She brought laughter and stability to the Graham family as her husband traveled the world preaching the Gospel.

"Without Ruth's partnership and encouragement over the years, my own work would have been impossible." Billy Graham once said. "We were called by God as a team."

PROMISIUNILE PREȚIOASE ALE LUI DUMNEZEU

sunt de neclintit!

Păstor David Toma - Betel, Brisbane

Romani 8:28

Criza COVID-19 zguduie întreaga națiune și întreaga lume în multe feluri. Fiecare este afectat într-un fel sau altul. Însă, haideți să ne îndreptăm atenția asupra unui lucru de neclintit: promisiunile prețioase ale lui Dumnezeu. Criza în care ne aflăm nu are putere să zguduie promisiunile pe care ni le-a lăsat Dumnezeu. Versetul din Romani 8:28 ne dă mângâiere în aceste momente.

„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28).

Romani 8:28 este o promisiune care ne aduce mângâiere în momente de disperare, ne dă speranță când suntem încercați cel mai greu, și este o armă puternică pe care o putem folosi când ne **luptăm cu neîncrederea trecând** prin aceste circumstanțe dificile. Cunoscând promisiunile lui Dumnezeu pentru noi și având încredere că El le va împlini, acestea sunt lucruri esențiale pentru sănătatea noastră spirituală. Ele ne dau speranță, încredere și curaj când lucrurile nu merg așa cum ne-am așteptat noi să mergă.

Apostolul Pavel a crezut pe deplin această promisiune. El a scris „știm...”. El scrie cu așa certitudine, are o deplină asigurare că Dumnezeu va face acest lucru. El poate să spună cu încredere: „noi știm”. Din acest motiv trebuie să cunoaștem promisiunile lui Dumnezeu, să ne reamintim ceea ce El a promis că va face pentru noi când viața devine grea. Dumnezeu nu ne-a promis o viață lipsită de griji și de durere. De fapt, Isus le-a spus ucenicilor:

„În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33).

Romani 8:28 este o promisiune prețioasă pe care, în timpuri ca acestea, trebuie să ne asigurăm că o avem în armura noastră. Avem

nevoie de fiecare din promisiunile lui Dumnezeu! Ca și un soldat care merge la luptă și nu își lasă nicio parte din armură deoparte, la fel și noi trebuie să fim echipați cu toate promisiunile lui Dumnezeu când ne confruntăm cu situații incerte ca acestea.

Ce înseamnă că toate lucrurile lucrează împreună spre bine?

Vrea apostolul Pavel să ne spună că nu se vor întâmpla lucruri rele oamenilor buni? Vrea să spună că oamenii credincioși nu o să aibă de suferit în viață? Cu siguranță că nu!

Biblia nu ne învață nicăieri că oamenilor buni li se vor întâmpla doar lucruri bune. Cel mai bun om care a existat vreodată, Isus Cristos, Domnul nostru, a suferit și a fost omorât pe nedrept. Mai sunt și alte exemple în Biblie în care s-au întâmplat lucruri rele oamenilor buni: Iosif a fost vândut de frații lui ca sclav. Iov a suferit imens când satana i-a lovit familia și s-a atins și de trupul lui. Daniel a fost aruncat într-o groapă cu lei.

Prietenii lui Daniel au fost aruncați într-un cuptor de foc. Abel, care a adus ca jertfă ceva plăcut lui Dumnezeu, a fost omorât de Cain, fratele lui gelos. Toate aceste exemple ne ilustrează faptul că oamenilor buni li se întâmplă și lucruri rele.

Pentru a înțelege ce vrea să ne spună apostolul Pavel în Romani 8:28, trebuie să considerăm

contextul în care a făcut acea afirmație. Cu câteva versete mai devreme, Pavel declara că suntem „Moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Cristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El. Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:17-18).

Așadar, înainte ca Pavel să scrie că „toate lucrurile lucrează spre bine”, el ne spune că oamenii care sunt credincioși vor suferi împreună cu Domnul, și totuși că acele suferințe nu pot fi comparate cu gloria viitoare care îi așteaptă în Ceruri. Apoi, șapte versete după acest citat din Romani 8:28, ni se spune: „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Cristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?” (Romani 8:35).

Dacă, în același capitol, Pavel scrie că cei credincioși vor suferi împreună cu Cristos, și tot aici ne scrie că nici unul dintre lucrurile rele ca: necazul, strâmtorarea, prigonirea, foametea, lipsa de îmbrăcăminte sau sabia care ne amenință nu poate să ne despartă de dragostea lui Cristos, atunci cu siguranță că Pavel nu s-a gândit că oamenilor buni li se vor întâmpla

doar lucrurile bune, atunci când a spus „că toate lucrurile lucrează pentru bine”. Ceea ce spune el este că Dumnezeu nostru este atât de puternic încât El poate transforma ceva rău în ceva bun. Să ținem minte că, indiferent de planurile oamenilor sau ale satanei împotriva noastră, Dumnezeu are un alt plan în acea situație în care ne aflăm și acel plan este spre binele nostru. Oamenii răi au avut un plan rău împotriva Fiului lui Dumnezeu, însă Dumnezeu a avut un altfel de plan, din care a realizat un lucru bun. Isus a biruit moartea pe cruce! Faraon a fost un conducător rău, care i-a asuprit pe israeliți, însă Dumnezeu a avut planul Lui bun pentru ei. Satana a avut un plan

rău împotriva lui Iov, însă Dumnezeu a avut planul Lui, care a triumfat peste planul satanei. Dacă toate lucrurile lucrează pentru bine, dacă asta este promisiunea lui Dumnezeu, dacă expresia „tot” înseamnă că nu sunt excepții, atunci indiferent de ce o să vină împotriva noastră, Dumnezeu va transforma acel lucru într-un lucru bun. Asta înseamnă că și în timpul crizei COVID-19 în care ne aflăm, Dumnezeu este suveran, El este în control și o să o folosească, o să o transforme în ceva bun.

Dacă vă întrebați: „Ce poate să iasă bun din asta?”, amintiți-vă de promisiunea Lui. El ne-a promis că suntem sigilați pentru El prin sângele Fiului Său.

Am învățat din Romani 8 că datorită lucrării lui Isus pentru noi, Dumnezeu este cu noi! Suntem liberi de orice condamnare, suntem iubiți pentru totdeauna și nimic din ceea ce vine împotriva noastră nu ne poate separa de dragostea lui Cristos. Acestea sunt adevăruri prețioase, care ar trebui să ne hrănească sufletul în aceste timpuri dificile. Să nu fim zguduiți de Coronavirus, ci să ne găsim bucuria în Domnul nostru Isus Cristos. Dumnezeu este cu noi! COVID-19 nu o să ne separe de dragostea Lui. Căci pentru cei ce Îl iubesc pe Dumnezeu și sunt chemați după planul Său, toate lucrurile lucrează împreună spre bine!

21 Iunie 2020 - Biserica Maranata, Melbourne

„Dumnezeu vorbește însă, când într-un fel când într-altul...” (Iov 33:14).

Păstorul Cornel Ghiță, inspirat din cartea lui Iov, a adus Bisericii un cuvânt de încurajare și învățătură despre felul cum trebuie să întâmpinăm greutățile vieții. Mai jos - secvențe din predică, sursa youtube:

„În viața pe care o trăim pe pământ, fiecare dintre noi purtăm porția noastră de greutate și de suferință pe care Dumnezeu o îngăduie fiecăruia. Dacă ai ajuns la o vârstă și nu știi ce este boala, suferința, lipsa, dă slavă lui Dumnezeu. În mod sigur, fiecare vom avea parte de perioade grele în viață. De aceea este bine ca în momente ca acestea, când stăm liniștiți lângă cuvântul lui Dumnezeu, să strângem adevărurile sfinte, iar atunci când va trebui să trecem prin furtuni, să ne aducem aminte de învățăturile pe care ni le-a dat Dumnezeu. Să nu alunecăm și să nu spunem lucruri nepermise despre Dumnezeu. Niciodată nu trebuie să spunem că Dumnezeu este nedrept. El este drept întotdeauna.

Dumnezeu ne curățește și modelează caracterul nostru prin suferință. Totuși, trebuie înțeles că Dumnezeu nu-și găsește plăcerea în a ne vedea suferind. Ca să putem declara, în orice împrejurare a vieții, că Dumnezeu este drept, avem nevoie de credință. Prin suferință Dumnezeu ne maturizează și ne învață să-i înțelegem pe oamenii care trec și ei, la rândul lor, prin suferință.

Dumnezeul nostru ne iubește, iar această iubire nu o putem înțelege. Nu trebuie să fim orbiți de prezentul care este trecător. Noi suntem copiii Celui Atotputernic, avem o nădejde și un viitor. Să nu pierdem din vedere realitatea:

DUMNEZEU ESTE DREPT, ESTE BUN, ESTE ATOTPUTERNIC ȘI PLIN DE DRAGOSTE. SLAVĂ ȚIE, DOAMNE”.

Păstor Corneliu Tuchlei

...pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre” (1 Petru 1:9).

SEARA VINE PLÂNSUL, IAR DIMINEAȚA VESELIA

(Psalm 30:5b)

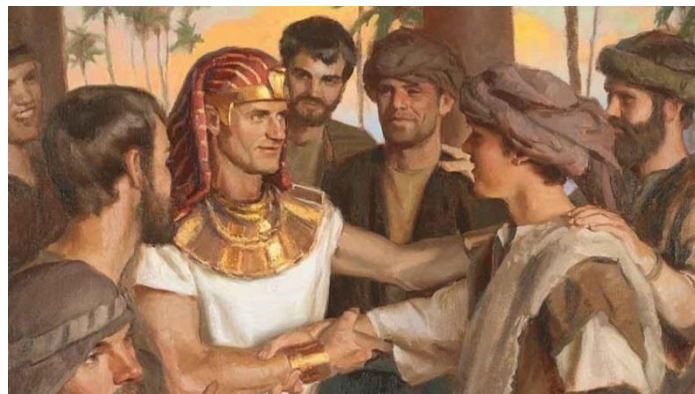
...De multe ori noi ne gândim la mântuire ca la un dar pus undeva de-o parte. Noi ne vedem mai departe de viața noastră, fără nici o preocupare în această privință. De multe ori suntem săraci pentru că nu știm să prețuim această mântuire. Așa cum proorocii din vechime „*au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutărilor lor stăruitoare*” (1 Petru 1:10), la fel și noi trebuie să ne adâncim privirile, să cercetăm, să căutăm, să ducem „*mântuirea aceasta până la capăt, cu frică și cutremur*”.

În timpurile acestea de apăsare, dacă trebuie, pentru binele nostru și pentru mântuirea noastră, Dumnezeu îngăduie încercarea peste viața noastră pentru că vrea să ne ajute să ne ducem mântuirea până la capăt. Când este prea mult soare în viață, prea mult bine, îmbuibările, plăcerile lumii acesteia îi îndepărtează pe oameni de Dumnezeu. Despre această mântuire apostolul Petru spune: „*voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări...*” (1 Petru 1:7a).

Mulți dintre noi am trecut prin încercări, și după multe întrebări și căutări, toți oamenii care au fost încercați s-au apropiat mai mult de Dumnezeu. Mulți oameni L-au cunoscut pe Dumnezeu într-o închisoare, într-un spital și apoi I-au dat slavă lui Dumnezeu care le-a îngăduit să ajungă în locul unde L-au întâlnit pe Domnul Isus Cristos. „*Seara vine plânsul, iar dimineața veselia*”. A Domnului să fie slava. Amin.

MOTIVE DE MULȚUMIRE

Bob & Debby Gass

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:18).

Mulțumirea nu este un lucru care apare într-un mod natural și firesc, dar nemulțumirea da! Nimeni nu a avut mai multe motive să fie nemulțumit decât Iosif. Abandonat, înrobitor, trădat și înstrăinat. Acestea sunt titlurile capitolelor din istoria vieții sale. Cu toate acestea, când Iosif vorbește despre viața sa, nu vei auzi nicio fărâmbă de amărăciune. Dar vei auzi exact opusul. Când a dat nume celor doi copii ai săi, el i-a făcut mărturii vii, pe viață, ale mulțumirii lui față de Dumnezeu. Iosif i-a pus întâiului născut numele Manase (Uitare) „*căci*”, a zis el, „*Dumnezeu m-a făcut să uit toate necazurile mele și toată casa tatălui meu*.” Și celui de-al doilea i-a pus numele Efraim (Rodire), „*căci*”, a zis el, „*Dumnezeu m-a făcut roditor în țara întristării mele*.” (Geneza 41:52-53). Să remarcăm două lucruri.

Primul lucru este că Iosif s-a uitat la trecutul său și l-a adus mulțumiri lui Dumnezeu pentru experiențele prin care l-a trecut. Și tu trebuie să faci la fel. Fie că e vorba de ceea ce ți-au făcut alții sau de ceea ce le-ai făcut tu altora, harul lui Dumnezeu te-a ajutat să treci prin toate. Există un singur motiv pentru care merită să reînvi trecutul: amintește-ți cum te-a călăuzit Dumnezeu, cum te-a ocrotit și cum te-a binecuvântat.

Al doilea lucru, pe care să-l remarcăm, este că Iosif s-a uitat la prezent: „*Dumnezeu m-a făcut roditor în țara întristării mele*”. Îți aduci aminte de o perioadă în care ai crezut că nu o vei scoate la capăt? Și când și alții au crezut la fel despre tine? Uită-te la ce a făcut Domnul în viața ta! În ciuda obstacolelor și a opoziției, El te-a binecuvântat și ți-a purtat de grijă. Închide robinetul văicărelilor și deschide robinetul mulțumirii.

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu ... cu privire la voi”. Amin?

Sursa: barzilaiendan

Doxologia

Păstor Teofil Ciortuz

Prima Biserică Baptistă Română, Melbourne

EDUCATIVA

Dumnezeu este Cel care conduce și controlează istoria, ca să-Și arate credincioșia și îndurarea, mila lui pentru păcătoși. Aceasta nu ne poate conduce decât la un strigăt de mulțumire, la o cântare de laudă care Îl proslăvește pe Dumnezeu. Aceasta este Doxologia - un imn cântat la sfârșitul unei slujbe. Este un imn care face să se ridice din noi același duh de închinare care să ne facă să strigăm: „*Laudă lui Dumnezeu, glorie lui Dumnezeu pentru ceea ce El a făcut*”.

Una dintre aceste cântări o găsim în Romani 11:33: „*O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!*”. Apostolul Pavel, când are descoperiri de la Dumnezeu, izbucnește într-o astfel de cântare de laudă la adresa lui Dumnezeu, admirând bogăția, înțelepciunea, știința, judecățile Lui nepătrunse și căile Lui. Sunt cinci lucruri pe care apostolul Pavel le spune despre măreția lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu este infinit mai mare decât putem noi să-L înțelegem.

Adâncul Bogăției lui Dumnezeu - Sunt oameni care au miliarde de dolari... pot avea chiar și tot pământul, dar cine se compară cu Dumnezeu care deține întregul univers? Sunt planete care plutesc pe orbitele lor și sunt formate din diamante. Toate sunt ale lui Dumnezeu, miliarde de stele.

Dar Dumnezeu nu este bogat doar în ceea ce se poate cântări sau număra.

Înțelepciunea lui Dumnezeu - Nici un om nu se poate compara cu Dumnezeu, nici chiar împăratul Solomon, omul care a fost cel mai înțelept om de pe fața pământului. Când venim înaintea Lui și cerem înțelepciune, El ne dă înțelepciune, din izvorul lui nesecat.

Adâncul cunoașterii - Dumnezeu cunoaște toate lucrurile, la El nu există mistere și taine, El le cunoaște pe toate și poate să descopere lucruri ascunse. Unul dintre darurile Duhului Sfânt este darul cunoașterii duhurilor.

Judecățile Lui nepătrunse - De multe ori ne mirăm, ne întrebăm: de ce îngăduie Dumnezeu multe lucruri, de ce? De ce un copil suferă de o boală grea, de ce judecă Dumnezeu în felul acesta? De ce un om îmbătrânește în nelegiuirea lui și Dumnezeu nu-l judecă și pe el. Judecățile lui Dumnezeu sunt nepătrunse, dar sunt drepte! Dumnezeu știe ce face.

Căile Lui sunt neînțelese - De ce lucrează Dumnezeu în felul acesta și nu în altul? Dumnezeu răspunde într-un fel la o rugăciune și la alta nu răspunde... de ce se poartă în felul acesta? Tot ce putem este să ne încredem că EL este desăvârșit.

Citim în Romani 11:34, 35: „*Și în adevăr, < cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui? > (Isaia 40:13). < Cine l-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi? > (Iov 41:11).* Cu aceste întrebări Pavel merge către om. Dacă spunem că Dumnezeu este infinit în măreția Lui, ce putem spune despre om? Este omul mareț în lumea aceasta? Nicidecum! Omul este limitat în cunoaștere, în înțelepciune, în posesiuni și-n bogății; omul este limitat.

Acest imn de slavă, această doxologie îl înalță pe Dumnezeu și ne aruncă pe noi pe genunchi. Dumnezeu este nelimitat în toate, iar noi suntem oameni limitați. Această mare diferență expusă de doxologie - Dumnezeu înălțat, eu limitat - mă aduce în postura în care să spun, ca apostolul Pavel: „*Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin*” (Romani 11:36).

Când înțelegem cât de mare este Dumnezeu și cât de mici suntem noi, aceasta ne aduce la o închinare smerită în fața lui Dumnezeu. Pavel, după ce înalță acest imn de slavă la adresa lui Dumnezeu, parcă prin aceeași respirație, spune: pentru că v-ați închinat lui Dumnezeu prin acest imn de slavă, acum „*vă îndemn, dar fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu...*” (Romani 12:1). Ei, aici începe să doară. Pentru că Dumnezeu vrea limba mea, mâinile mele, picioarele mele, Dumnezeu vrea inima și mintea mea. Dumnezeu mă vrea în întregime. Cântarea de laudă nu trebuie să rămână cântare, ci trebuie să fie transformată în trăire.

Într-o zi Harul se va ridica de la noi. Întrebarea este: „*Te-ai pocăit?*”. Va veni o zi când Dumnezeu va închide ușa istoriei și va zice tuturor celor care nu au intrat: „*Duceți-vă în focul veșnic!*”. Întrebarea este: m-am grăbit să intru, sau doar cred că sunt intrat și în realitate nu sunt? Cântarea de laudă trebuie să ducă la schimbarea vieții. Trebuie să mă dau cu totul Lui, ca o jertfă. Aici intervine responsabilitatea umană, când cu recunoștință, cu pocăință, cu mărturisire venim înaintea lui Dumnezeu care, în marea Lui îndurare, milă și bunătate ne primește pe noi, păcătoși, înaintea Lui.

RADIO VOCEA EVANGHELIEI TIMIȘOARA

Rubrica „La ordinea zilei”, cu Ioan Ciobotă.

Interviu cu Valentin Popovici, SUA

Biserica nu este o adresă!

Ce se întâmplă în vremurile pe care le trăim? Încotro merge lumea? Care este mesajul pe care vrea să ni-l transmită Dumnezeu prin oprirea planetei? Acestea sunt unele din întrebările adresate de Ioan Ciobotă, redactor la RVE Timișoara, păstorului Valentin Popovici din SUA, în data de 19 Mai 2020.

Ioan Ciobotă: Frate păstor, ce mesaj credeți că vrea Dumnezeu să transmită omenirii în aceste vremuri tulburi?

Valentin Popovici: Eu cred că timpurile pe care le trăim nu sunt la întâmplare, sunt timpuri pregătite de Dumnezeu pentru ultimul act al istoriei. Cred că Dumnezeu are ceva de spus pentru Biserică, aleasa Lui, dragostea Lui, cea răscumpărată de El, și are de asemenea un mesaj pentru lume, o lume care a ajuns să trăiască într-o mândrie și o stricăciune ca și pe vremea lui Noe, ca pe vremea Sodomei și Gomorei. Mesajul acesta este de altfel mesajul lui Ioan Botezătorul și al Domnului Isus Cristos: „**Întoarceți-vă la pocăință!**”. Este vremea să ne întoarcem la Domnul și atunci vor veni și vremurile de înviore.

I. C. : Credeți că la întâmplare a venit această nenorocire peste lume? Nu știm de unde a pornit virusul, sunt tot felul de teorii, dar vedem ce s-a întâmplat: s-a oprit planeta! La întâmplare s-a oprit?

V. P. : Sunt atâtea teorii în legătură cu virusul acesta, probabil că toate au și un miez de adevăr pentru că dacă e fum

undeva trebuie să fi fost foc. Aș spune că pe lângă acestea, care sunt interesante dar nu neapărat importante, pe Dumnezeu nimic nu-L ia prin surprindere. Nimic nu e la întâmplare, toate se fac după voia și cunoștința deplină a lui Dumnezeu. Nu s-a mai întâmplat în istorie așa ceva, așa cum spui, s-a oprit planeta. Străzile sunt goale, magazinele sunt goale, maii-urile sunt prăsite. Trebuie să ne punem întrebarea: de ce avem stările acestea? Pentru că Domnul vrea să ne învețe ceva!

I. C. : Care este mesajul, vă rog.

V. P. : Dumnezeu ne ia ceva ca noi să vedem mai bine cât de mult ne lipsește. Pentru Biserică este acum dorința de părtășie. Când nu o avem, parcă atunci ne prinde dorul. Biserica apostolică, Biserica primară, stăruia în această părtășie frățască. Avem nevoie unii de alții, oricât de slabi suntem, avem nevoie să ne alipim de cei tari, cei aproape de Dumnezeu, ca astfel și noi să ne aprindem dorul după Dumnezeu. Poate pocăința a slăbit în Bisericile noastre. Ar trebui să ne fie dor să mai plângem în Biserică, „*Cine vrea o pocăință în batjocurile lumii?* / *Cine caută poteca spre*

grădina rugăciunii? / *Unde-i inima zdrobită, cea plăcută lui Cristos?* / *Unde-i strigătul: «Ai milă, sunt un mare păcătos?»*”. Ne e dor după rugăciunile care se înalță, cu lacrimi, către Dumnezeu. Și lucrul acesta, iarăși, ni l-a luat Dumnezeu ca să ne cercetăm și să ne întoarcem pe poteca bună la calea pocăinței. Pe lângă părtășie și pocăință mai avem nevoie de mărturie. Mărturia pentru noi este ca și antrenamentul pentru sportivi. Dacă nu ne mișcăm, ne anchilozăm. Mărturia întărește Biserica. Poate că venirea la Biserică a devenit ceva fără importanță, și Dumnezeu ne-a luat pentru o vreme harul acesta. Să ne întoarcem la rădăcinile de viață ale credinței: El e suprem, Biserica nu este a noastră, El este Stăpânul. Timpul acesta trebuie să fie un timp de cercetare personală, de apropiere a familiei.

I. C. : În România au fost două luni când nimeni nu a ieșit din casă și, așa cum spune ultima Carte din Vechiul Testament, inimile părinților s-au întors spre copii și inimile copiilor spre părinți.

V. P. : Da, așa se încheie Vechiul Testament și așa începe Noul

Testament. Dumnezeu vrea să ne strângă laolaltă în familie. Într-un fel suntem așa legați de o clădire. Mergem acolo și uităm că BISERICA NU ESTE O ADRESĂ, și nu sunt niște cărămizi. Parcă ni s-a luat adresa și suntem amețiți, nu știm ce să facem... Trei sute de ani Biserica nu a avut adresă, era în casele oamenilor, în casa lui Acvila și Priscila, în casa lui Gaiu; da, avea o adresă, dar erau casele oamenilor. Și poate că Dumnezeu vrea să scuture puțin structura aceasta bisericească de care ne-am legat noi așa de mult, și să ne aducă înapoi la Cel care este Harul, Puterea noastră, Mântuirea

noastră, la Domnul, singurul care ne strânge și ne întărește.

I. C. : Ce gând aveți pentru unii care poate chiar au suferit de Covid, ei sau rude, alții care au pierdut pe cei dragi, alții au fost foarte loviți din punct de vedere financiar, alții au rămas șomeri, cum să privească toți aceștia strâmtorarea prin care trecem?

V. P. : Îndemnul meu poate e prea obișnuit, prea comun, dar eu cred că e important să se încreadă în Domnul. Dumnezeu, ca să aducă o trezire, întâi aduce focul de sfințire. Aș lua ca exemplu pe Ilie. Oamenii așteptau de trei ani și jumătate ploaie. Ilie, când vine pe

multele Carmel, fără multe cuvinte, aduce nu ploaie din cer, ci focul care aduce sfințirea, după care vine trezirea.

Noi ne aflăm acum în prima fază, să nu o irosim degeaba. Este faza de întărire a familiei.

Pentru toți îndemn să se încreadă în Domnul și încercările să le fie pentru întărirea lor, pentru apropierea mai strânsă de Domnul. Dumnezeu să ne ajute să deschidem și noi, ca și Daniel, ferestrele către Ierusalim ca să cerem de la Domnul îndurare, binecuvântare pe pământ și o pocăință adevărată tuturor oamenilor.

(Apocalipsa 22:14)

„FERICE DE CEI CE ÎȘI SPALĂ HAINELE, ca să aibă drept la POMUL VIETII și să intre pe porți în Cetate!”

Capitolele 21 și 22 vorbesc despre frumusețea Cerului. Cerul este locul unde nu vor fi lacrimi, nu va fi durere, nici moartea nu va fi acolo. Nimic murdar, nimic stricat nu va fi în cer. Acolo vor fi străzi de aur, porți de mărgăritar, zidurile cetății sunt împodobite cu pietre scumpe.... Acolo nu va fi noapte.... Acolo vor fi făpturile cerești, acolo vor fi toți credincioșii, din toate timpurile, în trupuri perfecte, glorificate... și ceea ce este de departe cel mai mare și minunat, acolo este Dumnezeu în toată splendoarea, strălucire și Gloria Lui. Sigur, cuvintele omenești sunt extrem de sărace să descrie frumusețea și splendoarea Cerului.

În v.15 Cuvântul se adresează celor care sunt acum pe pământ. Acesta este un mesaj din Cer, care este mereu la timpul prezent pentru fiecare generație de oameni, până la revenirea Domnului Isus.

„Ferice de cei ce își spală hainele....” De ce? – Deoarece doar aceștia vor putea avea acces și vor locui pentru veșnicie în acest loc minunat care este Cerul.

* Cum pot să-mi spal hainele? - Venind la Domnul Isus cu pocăință și credință în El. Sângele lui ne spală de orice păcat.

* Când pot să-mi spal hainele ? - Doar în timpul cât trăiesc pe pământ.

Lucrul asupra căruia vreau să vă atrag atenția în mod deosebit este forma gramaticală a acestei expresii. Este un prezent continuu. „Cei ce își spală hainele...”. Viața de credință nu este doar un început bun. Viața de credință trebuie să fie și o continuare și mai ales un sfârșit bun. Aceasta presupune ca mereu noi să umblăm în ascultare de Domnul nostru și de Cuvântul Lui.

Doamne, loc minunat ne-ai pregătit acolo în Cer. Ajută-ne să trăim pe pământ având inima ațintită mereu spre Cer.

Păstor John Mikulovich

„Uitați-vă cu luare aminte”. Suntem chemați să ne uităm cu luare aminte la ceea ce a făcut Domnul Isus Cristos pentru noi. În primul rând ne gândim la jertfa lui Isus, ne gândim la suferințele și la batjocurile prin care a trecut *„Cel care a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine”.* Și apoi Cuvântul spune mai departe: *„ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre”.* Există posibilitatea pentru cei care sunt ai lui Dumnezeu, copiii Lui, să cadă de oboseală, să cadă pe cale.

Am auzit despre unele personalități din lumea creștină, pe care, cu vreme în urmă, i-am știut, i-am ascultat, am citit despre credința lor, am citit învățăturile lor, care au început să se clatine, ba mai mult, unii dintre ei au început să cadă de la credință. Oare cum au ajuns acești oameni în această situație?! Ce a stat la baza căderii lor, la baza oboselii lor? Oare să fi fost Biserica de vină pentru că ei s-au clătinat? Să fi fost de vină societatea în care trăim astăzi?

Am căutat să aflăm mai multe și am aflat că în fiecare an, pe plan mondial, Bisericile lui Dumnezeu sunt în declin. Sunt țări în care anual se închid zeci de Biserici pentru că oamenii nu mai sunt interesați. Cum se poate întâmpla așa ceva? Cuvântul avertizează: *„pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în inimile voastre”.* Există această posibilitate de a obosi, de a cădea pe cale.

UITAȚI-VĂ CU LUARE AMINTE

BISERICA HARUL, MELBOURNE

A fost o perioadă în Noul Testament când Biserica creștea și se adăugau la numărul lor zilnic oameni care se întorceau la Dumnezeu. Ce frumos a fost atunci. Putem vorbi de vremurile de mari treziri din Anglia, din Scoția, America, unde mii și zeci de mii de oameni se întorceau la Domnul. Ce frumoase vremuri. Dar tot în Scriptură se scrie despre oameni mari care au căzut pe cale. Chiar unii dintre ucenicii Domnului L-au părăsit. Cine a fost de vină? Oare a fost de vină Mântuitorul?

Cunoaștem despre Anania și Safira, o familie de credincioși, care făceau parte din Prima Biserică, o familie cu potențial. Cu toții știm ce au pățit aceștia din cauza unei minciuni. Ce mare lucrare ar fi putut face ei dacă și-ar fi păstrat inima curată lângă Dumnezeu. Întrebarea este: Oare cine a fost de vină pentru căderea lor? Sistemul politic al vremii? Sistemul social? Au fost oare de vină liderii Bisericii? Oare a fost de vină Petru?

Dima a fost un nume mare, scris lângă oamenii mari ai Scripturii. El a fost un creștin apreciat, un om deosebit, a fost tovarășul de lucru al lui Pavel mai bine de șase ani, a trăit experiențe deosebite în această vreme, și totuși el îl părăsește pe Pavel în timpul când acesta era în închisoare, părăsește lucrarea Domnului, îl părăsește pe Cristos. A fost oare de vină Pavel, a fost de vină Biserica?! Am putea aminti de Samson, care a fost cu Dumnezeu, dar a venit un moment în viața lui când a crezut că poate să facă lucrările lui Dumnezeu chiar atunci când s-a depărtat de El. În final ajunge să i se scoată ochii și să moară sub dărâmături. Oare cine a fost de vină? Au fost de vină cei apropiați lui? Oare cine a fost de vină?

De ce am amintit aceste personaje ale Bibliei? Fie că este vorba despre Anania și Safira, despre Dima, Samson, sau chiar împăratul Saul, cauza este aceeași: îndepărtarea de sursă, îndepărtarea de Dumnezeu. Atunci când oamenii aleg să se îndepărteze de Dumnezeu, bineînțeles că nu vin binecuvântările. Nimeni nu i-a forțat pe cei amintiți ca să se îndepărteze de Dumnezeu, au ales ei s-o facă, au ales să se depărteze de Sursă. Același lucru se poate întâmpla cu fiecare dintre noi. Cu cât ne îndepărtăm mai mult de Sursă, de Dumnezeu, conexia începe să se piardă și, la un moment dat, pierdem legătura cu Stăpânul Universului. Nu la întâmplare autorul Scrisorii către Evrei spune: *„nu cumva să vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală”.* Citim în versetul 12 : *„Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți, croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru că cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai de grabă să fie vindecat”.*

Pot exista în viața fiecăruia dintre noi momente de oboseală, momente de cădere, numai că atunci când rămânem lângă Domnul, în Domnul, lângă Sursă, există și vindecare, reîntoarcere la Dumnezeul nostru, Cel care poate să dea binecuvântarea.

Dacă alții L-au părăsit pe Domnul, dacă alții au părăsit lucrarea sfântă și tot ceea ce este drept, vreau să vă îndemn: Haideți ca noi să rămânem lângă Domnul, lângă Sursă. Indiferent de vremuri, de situațiile în care ne aflăm, să rămânem lângă Stăpânul nostru. *„Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi”*, asta ne-a spus Mântuitorul nostru. Nu se merită să-L pierdem pe Domnul, care Și-a dat viața pentru noi, și să alergăm după gunoaiile acestei lumi. El ne binecuvântează și în încercările vieții.

Să rămânem lângă Dumnezeul nostru, să rămânem tari în El, să nu ne clătinăm. Dacă totuși obosim pe cale, dacă ni se pare grea viața de creștin, să-L rugăm pe Domnul să ne ajute să mergem până la capăt. El este Acela care ne poate așeza din nou pe stâncă și să ne dea un suflu nou. Cu Domnul nostru totul este posibil.

ULTIMUL ÎNCEPUT

Păstor Luigi Mițoi

Totul pe pământ este măsurabil. Măsurăm anii, măsurăm lunile anului, măsurăm bucuriile și necazurile și apoi le numim pe toate „amintiri”. Viitorul este plin de speranțe, prezentul de responsabilități și trecutul este plin de amintiri. Totul se transformă în „amintiri”. Cu toții suntem niște colecționari de amintiri. Când viitorul devine trecut, speranțele de mâine devin amintirile de ieri.

De fapt, aceste amintiri suntem noi, este viața noastră, pe care nu o mai putem schimba. Putem schimba prezentul, ne putem propune să schimbăm viitorul, însă nu mai putem schimba trecutul, nu mai putem schimba amintirile. Ele au rămas înțepenite pentru totdeauna, ca niște dovezi pe care le va folosi Stăpânul să împartă fiecăruia ceea ce este drept. Viitorul cu care facem planuri, prezentul cu care ne luptăm în fiecare zi, devin amintiri, dovezi pentru noi sau împotriva noastră. „Vino” sau „du-te” se va spune la sfârșit, pe baza acestor amintiri. Felul în care am gândit sau am acționat ieri, se poate ridica împotriva noastră mâine. Cine nu gândește corect despre **viitor**, va acționa greșit în **prezent** și va suferi din cauza **trecutului**. Și asta doar pentru faptul că trecutul nostru plin de

AMINTIRI

AMINTIRI

AMINTIRI

AMINTIRI

amintiri este un permanent prezent pentru Dumnezeu, un prezent căruia Dumnezeu îi spune: „vino” sau „du-te”.

Fiecăruia, la naștere, ne-a fost dată o anumită măsură de timp numită viață. La începutul acestei vieți, Dumnezeu ne-a învățat prin părinți, apoi prin Biblie, ce trebuie să facem cu această viață, cum și pentru cine s-o investim. În fiecare clipă din viață, Dumnezeu vorbește cu noi prin Scripturi, iar prin fiecare experiență prin care trecem, Dumnezeu vorbește prin duhul nostru, singura poartă prin care El intră ca să ajungă în sufletul nostru. Scopul Său este să facă: „*precum în Cer așa și pe pământ*”. Scopul Său este să sfințească sentimentele care ne răscolesc sufletul, care ne poartă încoace și-ncolo. Scopul său este să ne sfințească rațiunea, acest judecător personal, care trebuie să fie cinstit și drept. Scopul Său este să ne sfințească voința, acest motor care ne urnește înspre: „*veniți la Mine...*”, „*învățați de la Mine*”, „*fiți plini de Duh*” și „*duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură*”.

Însă, în fiecare clipă din viață și diavolul încearcă să vorbească cu noi, prin carnea noastră, prin poftă și prin instinctele primare. Trupul este singura lui poartă prin care poate intra, ca să ajungă în sufletul nostru. Scopul lui este să facă: „*precum în iad așa și pe pământ*”. Scopul lui este să pângărească sentimentele, animalizându-le și bestializându-le. Scopul lui este să murdărească rațiunea, să o întunece, să o răzvrătească, transformând-o într-o armă îndreptată împotriva lui Dumnezeu, împotriva Bisericii, a propriilor părinți, a oricărei forme de autoritate. Scopul lui este să distrugă voința, aducându-l pe om în starea în care nu mai poate „*să vrea*” nimic bun.

Indiferent ce alege fiecare muritor, totul se transformă în amintiri, pe care Dumnezeu le scrie în „*Cartea vieții*” sau în alte cărți: „*Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este Cartea Vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea*” (Apocalipsa 20:12). Orice gândește, simte sau face omul se transformă în amintiri și va fi scris în „*Carte*” sau în „*cărți*”. În „*Ziua aceea*” Stăpânul va spune „vino” sau „du-te”...

SALUTĂRI, BINECUVÂNTĂRI ȘI VEȘTI DIN BRISBANE

Fratele Pavel Pența, octogenar, veteran al credinței baptiste, pionier al Bisericii Baptiste Române pe aceste meleaguri îndepărtate, și-a amintit cu bucurie de noi toți și a trimis cuvinte de încurajare Bisericii:

„Un salut tuturor Bisericilor Baptiste și Penticostale din Australia, din România și din Iugoslavia. Domnul să vă binecuvânteze pe toți cu pace și dragoste, cu sănătate și bucurie sfântă. Rugați-vă și pentru mine ca Dumnezeu să mă ajute să fiu credincios până la capăt”.

Fratele Pavel este un dedicat abonat al revistei Speranța și trimite lunar o revistă în satul natal Vladimirvak, în Serbia.

Vești de la misionarul *Eduard Claudiu Moisa*

22 Mai 2020

CAMBODGIA

Nimic nu ne poate opri din predicarea mesajului pocăinței la orice făptură. Astăzi, majoritatea celor care au fost invitați au luat decizia de a crede în Isus Cristos și de a păzi poruncile Tatălui. Puteți observa care sunt casele lor și condițiile în care își duc traiul. Am distribuit orez, ulei, noodles, șampon, vitamine, sos de soia, etc. Vă mulțumim tuturor celor care faceți posibile aceste manifestări ale dragostei Lui!

Primele roade

8 Iunie 2020

Azi, în provincia Pailin, în zonele dificile de locuit ale munților Yat, șapte suflete și-au mărturisit credința lor în apa botezului! Ei sunt primele roade ale Evangheliei, din acest sat, și ne rugăm ca începând cu ei lucrarea să se maturizeze, să crească și să formăm o comunitate puternică, pe care porțile iadului să nu o poată birui!

Pentru donații puteți folosi acest link:

https://www.facebook.com/donate/1475969332789928/?fundraiser_source=external_url

Speranța - Melbourne - Australia, Iulie 2020

7 Iunie 2020 - Biserica Penticostală Română Philadelphia, Melbourne, la Cina Domnului

Secvențe din predica păstorului Gaby Izsak:

Cina Domnului este lucrarea Domnului. Cel care a luat prima oară în mână azima și a binecuvântat-o, Cel care a luat pentru prima dată paharul și l-a binecuvântat, este Isus Domnul, Numele Lui să fie binecuvântat. Cina a fost pusă într-un tipar din care nu avem voie să deviem. În Evanghelia apostolului Ioan, Domnul explică efectul acestei împărțări:

„Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi”.

Cina Domnului nu este de folos trupului, ci sufletului. Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este: Ce este mai important pentru noi? Lucrurile lumii acesteia, sau dimensiunile spirituale ale vieții? Pentru că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Îi mulțumim Domnului că, în aceste timpuri de restricții, în ultimele trei zile 172 de credincioși au venit să fie părtași la această lucrare importantă care a fost instituită de Domnul, reglementată de Domnul și explicată de Domnul. A Lui să fie slava, în veci.

21 Iunie 2020 ~ Prima Biserică Baptistă Română din Australia

Fratele Aurel Costea de la Biserica Penticostală Betania, în vizită la PBRR.

UȘA DESCHISĂ

Fratele Dan Baleț îndeamnă Biserica la rugăciune:

„Știu faptele tale: iată că ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni nu o poate închide...” (Apocalipsa 3:8a).

Noi, copiii lui Dumnezeu, avem o mare binecuvântare ca ori de cât ori venim înaintea Domnului în rugăciune, în închinare, să avem ușa deschisă.

„Eu sunt ușa”, a spus Domnul Isus Cristos. Dacă facem parte din Biserica lui Cristos avem această ușă întotdeauna deschisă prin Domnul Isus Cristos și aceasta este o mare încurajare pentru noi.

„Eu sunt Cel ce ține cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, Cel ce închide, și nimeni nu va deschide” (Apocalipsa 3:7).

În vremurile în care trăim, Guvernul poate să închidă ușile fizice ale Bisericii, dar nimeni nu ne va putea închide accesul la Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos.

NAUFRAGIU

Pe marea vieții tulbure și rece
Am naufragiat, de-atâtea ori.
Și-atâtea valuri vrut-au să mă-nece
În largul mării împânzit de nori...

Lipsit de vâsle am gonit spre maluri,
Cu mâinile legate mă zbăteam;
Și îngrozit de miile de valuri
Sub apăsarea lor, răpus, cădeam...

Cărarea mea pe mare era neagră,
Iar barca mea robită între stânci.
N-am reușit nicicum s-o iau întreagă,
Iar rănilor din ea erau adânci.

Pe marea vieții am luptat mult singur
Cu disperări, căderi și naufragii.
Dar și când învingeam eram nesigur,
Și țărmașul meu era pradă uitării...

...

Dar, într-o zi venit-a-n barca vieții
Acel ce potolește tainic marea.
Cu El văzut-am zorii dimineții,
Și printre valuri mi-am găsit cărarea.

Cu El, pe mare, nu am naufragii,
Ci numai valuri ce le biruiesc.
Chiar în furtună simt mari bucurii -
La cârmă-L am pe Domnul ce-L iubesc.

NU L-AM ATINS...

Nu L-am atins:

Nici rănilor nevindecate;
Nici umărul de lacrimi stins;
Nici coastele de bici brăzdate;
Nici trupul frânt, în cuie prins.

Nu L-am văzut:

Nici când mergea pe drum cu crucea;
Nici când romanii L-au bătut;
Nici în grădină cum plângea;
Nici chiar când Iuda L-a vândut.

...

Dar L-am simțit:

Când mi-a luat povara neagră;
Când a-nviat în viața mea;
Când Mi-a primit inima-ntreagă;
Când Mi-a sfântit pornirea-mi rea.

Și-L recunosc:

Când prin Cuvânt îmi spune taine;
Când slova Lui e pacea mea;
Căci știu că mi-a promis un mâine,
Și-s tot mai grabnic a-l avea.

Salcâmii

Elena Marin Alexe

**Au înflorit pe deal salcâmii,
În nopțile viu parfumate,
Cu pași pierduți prin umbra deasă
Colind meleaguri neumbrate.**

**Îmi susură-n ureche vântul,
Balada timpului ce trece,
M-aplec în taină la izvorul
Cu clipocit de apă rece.**

**Mă culcușesc în iarba mare,
S-ascult cum respiră pământul,
Să stau cu gâzele la vorbă,
Apoi s-alerg prin nori cu vântul.**

**Privesc în jurul meu și gândul
Se-nalță ca o mulțumire,
Dulce aromă, albă floare,
Îmi amintește de iubire.**

**De un alt loc, pe-o tristă cruce,
Unde muri de bună voie
Simbolul dragostei eterne,
Stropit cu smirnă și aloe.**

**Un deal vorbește, altul tace,
Aromele mă împresoară,
Mă poartă gândul spre Golgota,
Iar ochii-mi plâng... a câta oară?**

**M-au prins în hora lor salcâmii
Cu florile aromitoare,
Mi-am împletit pe cap cununa
Salcânilor, de sărbătoare...**

„Iar voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, ați crezut în el și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt... care este o arvună a moștenirii voastre..” (Efeseni 1:13,14).

și arvună

Începutul epistolei lui Pavel către Efeseni este un imn, o cântare de laudă pentru Isus Cristos, Domnul, în Numele căruia am fost răscumparați, iar în capitolul 1, versetele 13-14, apostolul se oprește puțin din această cântare de laudă și menționează câteva principii absolut esențiale pentru înțelegerea corectă a vieții creștine. El precizează că noi, credincioșii, după ce am auzit Cuvântul Evangheliei, și (atenție!) am crezut în Isus Cristos, în jertfa lui de pe Golgota, am fost pecetluiți imediat cu Duhul Sfânt, care fusese promis încă din timpurile vechi testamentare, și care nu este altceva decât o arvună a moștenirii noastre în Cristos. Astfel, devine clar principiul conform căruia „credința vine în urma auzirii...” (Romani 10:7).

Observați că Pavel spune foarte clar: „Ați primit Duhul Sfânt când ați crezut”. Și acesta nu este singurul loc în care apostolul leagă inseparabil primirea Duhului Sfânt de auzirea Evangheliei și de credința în Cristos. El îi întreabă pe cei doisprezece ucenici ai lui Ioan Botezătorul, pe care îi întâlnește în Corint: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” (Fapte 19:2). Și ei răspund: „Nu! Nici n-am auzit că a fost dat un Duh Sfânt”. De ce? Pentru că ei crezuseră doar în spusele lui Ioan, nu în Cristos. Ei nici nu auziseră că fusese dat un Duh Sfânt. Vă invit să privim la prima imagine a Duhului descrisă de Pavel aici, și anume:

1. DUHUL SFÂNT CA PECETE (sigiliu)

Tuturor credincioșilor în Cristos li se poruncește în Scriptură să calce pe urmele Domnului. Este o datorie nu

tocmai ușoară, având în vedere locurile primejdioase pe unde a mers Isus. El a mers prin pustiiri, neavând un loc unde să-și plece capul. Mă gândesc de câte ori o fi dormit, asemenea lui Iacov, cu capul pe vreo piatră, doar ca să se scoale a doua zi și să-și continue misiunea cu aceeași pasiune și intensitate. Păsările cerului și vulpile aveau mai mult confort decât El; ele aveau cuiburi și vizuini, dar El nu avea nimic. Domnul Isus a mers la bici, la batjocură și rușine, a mers pe Via Dolorosa și apoi pe Golgota; iar Scriptura ne spune că ucenicul adevărat ajunge să fie ca Învățătorul lui, adică tot pe acolo și în același fel va trebui să meargă și el. Întrebarea este: Cum este posibil așa ceva? Eu sunt doar un om, o mână de țărână neputincioasă, iar El a fost Dumnezeu. Cum voi reuși să merg pe același drum cu Fiul lui Dumnezeu, pentru a-l călca pe urme, fără să-mi pierd mintea și credința?

Această epistolă, trimisă Bisericii din Efes, a fost scrisă de apostolul Pavel din închisoare (probabil în timpul detenției de doi ani în *Cezareea*). Omul acesta a căutat tot timpul ca teologia lui să fie una practică, trecută prin filtrul experienței, așa că a căutat să calce tot timpul pe urmele Domnului său; de altfel el însuși, fiind conștient de acest lucru, îi îndemna pe credincioșii Bisericii din Corint astfel: „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Cristos” (1 Cor. 14:6). Nu a fost deloc ușor pentru Pavel să știe că nu va mai fi eliberat niciodată din temniță, ba chiar că va fi ucis de romani din pricina credinței în Cristos. În ciuda acestor greutăți, el trimitea epistole cuprinzând sfaturi și învățături diferitelor Biserici din Asia și Europa. Care credeți că a fost sursa lui de energie spirituală în tot acest timp? Cu siguranță că Duhul Sfânt. El le amintește efesenilor un principiu foarte clar: „Nimeni nu ne poate atinge atâtă vreme cât suntem sigilați cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu”. Când am crezut în Cristos, Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt ca și când ar fi pus

un sigiliu pe viața noastră. Vreau să vă amintesc câteva uzanțe ale sigiliului din vremea lui Pavel, și în felul acesta să înțelegem ce-a vrut să spună. Mai întâi,

A. Sigiliul avea rolul de a opri, de a interzice cuiva să intre undeva sau să treacă peste o oarecare limită.

Găsim pentru prima dată această imagine în Matei 27, unde citim că piatra de la gura mormântului în care fusese pus Domnul Isus a fost sigilată de soldații lui Pilat. Marii preoți veniseră la Pilat să-i spună că se tem ca nu cumva cineva să intre în mormânt pentru a fura trupul Rabinului din Nazaret, iar soluția lui Pilat a fost simplă: „Sigilați-l!”.

La începutul secolului I d. Cr., ca de altfel și în vremea noastră, nimeni nu avea voie să rupă un sigiliu; oricine rupea un sigiliu cădea sub incidența judecății. Înaintașii bapțiști din România povestesc cum în 1942, când comuniștii au dat ordin să se închidă casele de rugăciune, majoritatea acestora au fost sigilate. Dacă doreai să intri în casa de rugăciune nu aveai altă soluție decât să rupi sigiliul, dar apoi riscai ani grei de închisoare. Când Pavel spune că noi am fost sigilați cu Duhul Sfânt, spune, de fapt, că nimeni, absolut nimeni, nici măcar satan nu poate intra fără acordul Celui care a pus sigiliu, și anume al lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a sigilat, ne-a făcut proprietate Lui. Nimeni din afară nu poate să pătrundă până la noi. Apoi,

B. Sigiliul vorbește despre proprietate

Când cineva pune pecetea pe ceva, înseamnă că lucrul acela îi aparține. Găsim imaginea aceasta în Apocalipsa 7:3, unde Dumnezeu este descris ca Unul care își trimite îngerii să pună pecetea pe fruntea slujitorilor Lui. Prin sigilarea cu Duhul Sfânt în momentul în care am crezut în Cristos, Dumnezeu vrea să spună: „Sunteți ai Mei, și nimeni nu are voie să se atingă de ce este al Meu”.

El spune foarte clar în Scriptură că „Cine se atinge de unșii Mei (de copiii Mei) se atinge de lumina ochilor Mei” (Zaharia 2:8). În fine,

C. Sigiliul vorbește despre autenticitatea unui lucru

Atunci când am fost sigilați, pecetluiti cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, am primit mărturia că suntem ai Lui. Ioan spune în prima sa epistolă 3:1-2: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Prea iubiților, acum suntem copii ai lui

Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El”.

Noi am fost răscumpărați de Cristos prin jertfa Lui, și prin pecetluirea cu Duhul Sfânt am primit confirmarea, validarea că suntem copii ai lui Dumnezeu, chiar dacă lumea nu ne (re)cunoaște, chiar dacă zice că suntem sectanți și fanatici, noi suntem copii ai lui Dumnezeu. „Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: Ava, adică Tată” (Gal. 4:6). Aleluia!

Nu suntem fiecare, ci suntem moștenitorii Cerului. Iar Duhul lui

Dumnezeu, împreună cu Duhul nostru, adevăresc acest lucru (Romani 8:16). Avem pe/în noi Sigiliul Cerului, care atestă că transformarea produsă în noi este veritabilă și nimeni nu ne poate contrazice.

Avem așadar trei sensuri ale pecetluirii: *închidere, proprietate și autenticitate*. Dar vrem să ne oprim puțin și la cea de-a doua imagine a Duhului Sfânt, și anume: **Duhul Sfânt ca arvună**.

(continuare în ediția următoare)

sursa: Doina Bejenaru

<https://www.stiricrestine.ro/>

BIRUINȚA

Cristi Dobrei

*Umbritu-s-a calea pe care umblăm
Și noaptea se-ascunde-n tufișuri,
Cu pietre-ascuțite pavate ne sunt
Suișuri și coborâșuri.*

*Căci Sfânta Scriptură, deja pentru mulți
Devine greoaie-n citire,
Pe ochi ni se-așează tot soiul de solzi
Ce-mpiedică a noastră privire.*

*Cântările noastre, venite de sus,
Din Sfântul Cuvânt inspirate,
Le-acoperă valul venind din Apus,
Ah, Doamne, aproape pe toate!*

*De faptele bune adesea uităm
C-avem de făcut... „câte-cele”,
Și-am face, în schimb, orișice, ca și cum
Tribut am plăti pentru ele...*

*Nu vrem nepăsării să-i dau mâna mea,
Să facă din mine-o epavă
Ci Ție, căci Tu ești, ai fost și vei fi
Cel vrednic de veșnica slavă!*

*Ajută-mi, Părinte, ca primul să fiu
Din cei ce își dau, dar, silința!
Ușor nu va fi, însă mâna-mi întinzi
Și-n Tine îmi e biruința!*

*Lumină eternă, venită de sus,
Te-ndură de fiii Tăi, până
S-alunece soarele către apus
Și lupii s-ajungă la stână!*

SEMINARULUI BIBLIC PENTICOSTAL PHILADELPHIA

Cursurile Seminarului Biblic Penticostal PHILADELPHIA, s-au desfășurat și în această perioadă de pandemie, care a impus restricții de întâlnire pentru a putea preda în sala de curs a Seminarului.

În lunile Aprilie-Iulie predare a fost făcută de frații profesori, pe platforma Zoom. Au fost întâlniri deosebite și o frumoasă părtășie în Cuvântul lui Dumnezeu. Toți profesorii programați să predea cursuri în aceste luni, s-au pregătit foarte bine, iar studenții au apreciat mult calitatea și profesionalismul de care profesorii au dat dovadă.

Un eveniment deosebit a avut loc sâmbătă, 20 Iunie, când la invitația conducerii Seminarului, a predat partea introductivă din cursul „Noul Testament”, fratele Păstor Prof. Dr. Ștefan Crinișor, Decan la Sola Scriptura, Chicago, SUA, școala de teologie cu care Seminarul Philadelphia este într-un parteneriat.

Pentru luna Iulie îl vom avea ca invitat pe fratele Păstor Profesor Luigi Mițoi, păstor al BPR Betania Chicago și profesor la aceeași instituție din America. Slăvit să fie Domnul pentru tot ajutorul acordat.

Cursurile Seminarului se vor încheia la data de 24, 25 Iulie când frații profesori vor preda ultimele cursuri din Programa Școlară din Anul 1. După aceasta urmează o perioadă de restanțe (pentru studenții care nu au finalizat toate cerințele profesorilor), și binemeritata vacanță.

Anul 2 de curs al Seminarului Biblic va începe în luna Septembrie 2020. Doamne ajută! Doamne dă izbânda!

Păstor Prof. Dr. Gabi Izsak

Director Seminarul Philadelphia

IN MEMORIAM - Nelu Mangrău

24 Mai, 2020

Dr. Stanley Jones, celebrul misionar american în India în prima jumătate a secolului trecut, a spus că sunt mai multe căi prin care Dumnezeu vindecă și azi:

- Prin schimbarea regimului de viață
- Prin schimbarea climei
- Prin exerciții fizice
- Prin medicamente sau ceaiuri
- Prin doctori-operație etc.
- Prin credință-miracol
- Prin moarte.

În urmă cu patru ani, pe listele noastre de rugăciune a fost adăugat Nelu Mangrău, unul din generația noastră, care a fost diagnosticat cu cancer. Am aflat astăzi că Nelu Mangrău a fost vindecat, dar nu așa cum cei mai mulți dintre noi ne așteptăm. Moartea este vindecarea ultimă, iar pentru noi toți care avem nădejdea aceasta a vieții viitoare, acest fapt ar trebui să fie o mângâiere. Este cunoscută această judecată a lui Pascal – numită și pariul lui Pascal, care spune: „Ce câștig și ce pierd dacă mă încred în Dumnezeu? Dacă Dumnezeu nu există și eu am crezut, am pierdut anumite plăceri ale vieții. Dar dacă El există și eu NU am crezut, eu pierd Veșnicia”.

Ne-am amintit despre Cuvântul din Scriptură care spune: „Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei” (Isaia 65:23). Aceste cuvinte sunt o mângâiere binecuvântată pentru toți aceia care luptă în rugăciuni pentru copiii lor. Noi toți trebuie să luăm aceste cuvinte ca și o promisiune personală: „și copiii lor vor fi împreună cu ei”.

Îmi amintesc că în anii petrecuți în România, la Biserica Șega Arad, aproape la fiecare Adunare de consfătuire a Bisericii erau unii care își exprimau părerea că ar trebui șterși din registrul Bisericii cei care nu frecventează. Întotdeauna mama lui Nelu, sora Măriuca, se ridica și argumenta energic împotriva unei acțiuni de acest fel. Argumentul ei era simplu și inteligent și totdeauna cu lacrimi: „Nu faceți o astfel de greșală. Numele lor în registru este singura lor legătură cu Biserica, de ce să o tăiem și pe aceasta”. Sora Măriuca îl avea în minte pe Nelu.

Eu am îmbătrânit și am militat și militez continuu pentru a păstra ultima legătură.

Uitându-mă la sfârșitul, în credință, liniștit al lui Nelu, mi-am amintit de toate aceste întâmplări din tinerețe. Traectoria vieții lui Nelu, ca și traectoria noastră a fiecăruia, cu coborâșurile și urcușurile noastre, cu valurile care ne-au afundat în adânc, sunt parte din istoria noastră, dar sfârșitul lucrurilor este mai important decât începutul lor.

Mesajul meu, la momentul acesta a comemorării vieții lui Nelu Mangrău, este unul de încurajare, indiferent cât sunt de slabe legăturile copiilor noștri cu Biserica. Dumnezeu este Credincios promisiunii care a lăsat-o în Scripturi: „Nu vor avea copii să-i vadă perind!”.

Păstor Florian Guler, SUA

În tranșeu

Costache Ioanid

În tranșeul cămăruței tale,
tu te rogi și te păstrezi curat.
Dar, cum ieși în lume, ce rafale,
câte gloanțe șuieră turbat!

Zboară-n jurul tău priviri deșarte,
zvârle pofta schije pe asfalt.
Lăudăroșenia vieții moarte
dă năvală-n care de asalt.

Dacă porți pe mână și pe frunte
semnul că ești liber de Cel Rău,
mii de demoni sar să te înfrunte,
mii de pofte bat în trupul tău.

Cad alături cei ce n-au putere,
zece mii în partea dreaptă cad.
Clănțănesc în duh de mitraliere,
trag obuzierele din lad.

Dar tu, ține calea ta prin gloată,
chuiind ca cei ce dau de larg.
Când Cristos îți este cazemată,
în fărâme gloanțele se sparg.

Fii ca Iosif cu priviri senine,
fii ca Lot cu sufletul curat.
Nu uita că-n lupta pentru tine
ladu-ntreg în Mielul Sfânt a dat.

Să-ți încingi cu adevăr ființa,
să te-nalți cu râvna cea de sus,
pavăza să-ți fie-n mers credința,
sabie, Cuvântul lui Isus!

Orice pată de păcat, mârșavă,
spal-o-n har și fii bărbat de fier.
Fără luptă, nimeni n-are slavă.
Fără slavă, n-ai cuvânt în Cer!

Perspectivă

Naturopatică

Întrucât Ziua Internațională a Copilului a fost sărbătorită recent, aş dori, în câteva cuvinte, să-i sărbătoresc şi pe copiii din viaţa mea. Aceasta este de fapt prima dată când vorbesc despre ei pe o astfel de cale şi sper să ofer câteva cuvinte de înţelepciune, cuvinte folositoare cititorilor. Povestea noastră decurge cam aşa:

Am fost binecuvântaţi, soţul meu şi eu, să avem fete gemene în prima mea sarcină - complet neaşteptate, întrucât nu mai fuseseră gemeni în familie. Este greu de explicat cum o mamă se poate ocupa de doi copii în acelaşi timp. Atunci când ai doi gemeni, totul se dublează. Din prima zi am încercat să-i tratez pe amândoi la fel, şi încă este o situaţie care se continuă şi azi. Viaţa împreună cu doi bebeluşi a fost o luptă. Dar privind în urmă, ei m-au pregătit să devin mai puternică în viaţă - nu am avut ajutor, nu avem rude apropiate.

Dar, chiar dacă a fost greu, l-am întâmpinat fericiţi pe cel de-al treilea copil, un fiu, 18 luni mai târziu.

Eu nu ştiu care este capitolul vieţii tale în acest moment. Poate că trebuie să devii părinte în curând, sau poate copiii tăi sunt deja crescuţi, dar există trei lucruri principale pe care o mamă ar trebui să le cunoască privind dintr-o perspectivă naturopatică, (medicină naturală), şi aceste lucruri aş dori să le împărtăşesc cu voi.

1. Plantele sunt cei mai buni prieteni ai noştri - sertarele noastre de medicamente ar trebui

să arate mult mai diferite decât tablete aşezate în cutii de carton. De exemplu, au dispărut zilele în care paracetamolul este prima noastră apărare împotriva unei răceli - astăzi există atât de multe alte alternative. Nu mă înţelegeţi greşit, există un timp şi un loc pentru medicina occidentală, dar nu întotdeauna trebuie să fie o primă linie de apărare. Copiii mei se simt cel mai bine şi răspund mai repede atunci când sunt trataţi cu medicamente naturale.

2. Reducerea încărcăturii toxice a familiei poate avea un impact imens asupra modului în care vă simţiţi şi a felului în care copiii se simt şi acţionează. Ştim acum că au fost găsite peste 200 de substanţe chimice doar în sângele ombilical al unui nou-născut (1). Copiii noştri sunt foarte sensibili la substanţe toxice. Mici schimbări pot avea un impact masiv! Schimbarea produselor folosite la curăţenie cu produse non-toxice, folosirea produselor fără parfum pentru a ne spăla hainele, folosirea produselor ecologice, unde este posibil, şi schimbarea plasticului cu sticlă, sunt mici schimbări pe care oricine le poate face astăzi. Acestea sunt schimbările cu care am început şi pe care le menţin în familia mea. Eu vă propun să vă schimbaţi lichidul de spălare în opţiuni fără parfum pentru o lună şi veţi vedea că după aceea nu veţi mai suporta produsul parfumat!

3. Dieta are cel mai mare impact asupra stării de spirit a copiilor. Copiii noştri reacţionează la tot ceea ce mănâncă - tu ai puterea de a schimba asta în bine sau în rău. Am văzut impactul asupra copiilor mei când mănâncă alimente încărcate cu zahăr, alimente colorate sau când mănâncă ceva dăunător. Noi suntem, în parte, o familie care nu folosim alimente cu gluten, cu o pauză pe ouă şi lactate pentru a elimina eczema (probleme întâmpinate de una dintre gemene). Trupurile lor micuţe au nevoie atât de mult de suportul nostru.

Mai am multe de învăţat ca mamă - dar cu fiecare an care trece este plăcut să reflectez cât m-am schimbat, în bine, ca persoană. Îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru puterea lui reînnoitoare pe care mi-o dă în fiecare dimineaţă. Cum aş putea trăi ziua de astăzi fără ea. Dacă eşti departe de familia ta, sau nu ai pe nimeni ca ajutor la creşterea copiilor, să ştii că nu sunteţi singuri! Fie ca Dumnezeu să-ţi dea putere şi răbdare şi să te ajute să-ţi creşti familia pentru Domnul.

Pentru toţi părinţii: Aveţi încredere în Dumnezeu! Sper că aceste informaţii să nu vă împovăreze viaţa, ci să vă inspire mici schimbări, mici ajustări.

Pentru sănătatea ta,

Tamara Vasilcinc

¹ 1. <https://www.scientificamerican.com/article/newborn-babies-chemicals-exposure-bpa/>

CE NE-A ÎNVĂȚAT

PANDEMIA?

În ultimii ani, omenirea a fost divizată din mai multe motive, cum ar fi politice, rasiale și spirituale. Cuvinte precum *dragoste*, *unitate*, sau expresia *grija față de aproapele tău* nu prea mai erau pe buzele și în inimile multora dintre oameni.

Dar iată că această pandemie ne-a învățat:

Să dăm mai multă atenție lucrurilor care contează.

Mulți dintre noi am fost preocupați să îi ajutăm pe vecinii mai în vârstă, care erau singuri, să-și cumpere alimentele de care aveau nevoie, să împărțim proviziile de alimente, apa sau hârtie igienică cu cei care nu aveau, să ne asigurăm că vecinii, frații și surorile din Biserică și-au putut sărbători ziua de naștere, chiar dacă a fost printr-o petrecere virtuală sau s-a păstrat „*distanța socială*”.

În timpul acestei izolări mulți dintre noi ne-am schimbat scara valorilor și am considerat că cele mai importante lucruri care contează în viața unui om sunt relația lui cu Dumnezeu, familia, sănătatea și dorința de a-i ajuta pe cei în nevoie, într-un cuvânt dorința de a face ceea ce ne-a învățat Domnul Isus. Cred că oamenii au început să dea importanță lucrurilor care contează cu adevărat în viață și au meditat la cuvintele lui Moise din Psalmul 90:12: „*Așadar, învață-ne să ne numărăm bine zilele ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!*”.

În această vreme am mai învățat:

Să fim mai atenți la persoanele vulnerabile din jurul nostru.

Din nefericire, lumea noastră are un palmares rușinos în ceea ce privește oprimarea celor slabi, vulnerabili și defavorizați, însă în urma pandemiei am putut vedea mai multă îngrijorare pentru cei vulnerabili din jurul nostru. L-am văzut pe Dumnezeu la lucru în toată această perioadă - reunirea familiilor, umplerea inimilor cu multă dragoste și restabilirea creației Sale. Apostolul Pavel s-a rugat în Filipeni 2:2, astfel: „*faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând!*”. Cu alte cuvinte, Apostolul Pavel ne îndeamnă să fim uniți în trupul lui Cristos.

Această pandemie ne-a mai ajutat:

Să ne punem ordine în viața de creștini și să fim cât mai aproape de Domnul Isus.

Această pandemie, pentru creștini a fost o încercare care ne-a mutat privirea de la non-valorile acestei lumi, spre valorile Împărăției lui Dumnezeu. Trebuie să ne reorientăm dorințele, astfel încât în loc să dorim mângâiere lumească, „*să căutăm mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra*” (Matei 6:33).

De asemenea, mulți oameni au realizat că viața, bucuria și speranța nu se află într-o carieră de succes, bani, sau într-o casă bine decorată, ci la poalele Crucii Domnului Isus Cristos. Această speranță ne va da putere să mergem mai departe; chiar „*o mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia*” (Psalm 91:7).

Dacă viața noastră este reorientată astfel încât să căutăm în primul rând Împărăția lui Dumnezeu în loc să ne facem propria viață confortabilă, este surprinzător ce se întâmplă. Vom fi capabili să ne detașăm de propriile temeri și preocupări și să privim mai atent la nevoile celorlalți.

Această pandemie a fost o mare încercare pentru mulți dintre copiii lui Dumnezeu, dar Cuvântul Domnului ne spune să privim ca o mare bucurie când trecem prin felurite încercări, știind că încercarea credinței noastre lucrează răbdare, dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fim desăvârșiți, întregi și să nu ducem lipsă de nimic (Iacov 1:2-4).

Biblia ne învață că pentru creștini aceste încercări nu sunt zadarnice, deoarece Dumnezeu lucrează prin toate, învățându-ne lucruri pe care altfel nu le-am putea învăța. Această pandemie trebuie să ne aducă aminte că:

„...toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”.

Comunitatea baptistă din Crivobara, Timiș

File de istorie

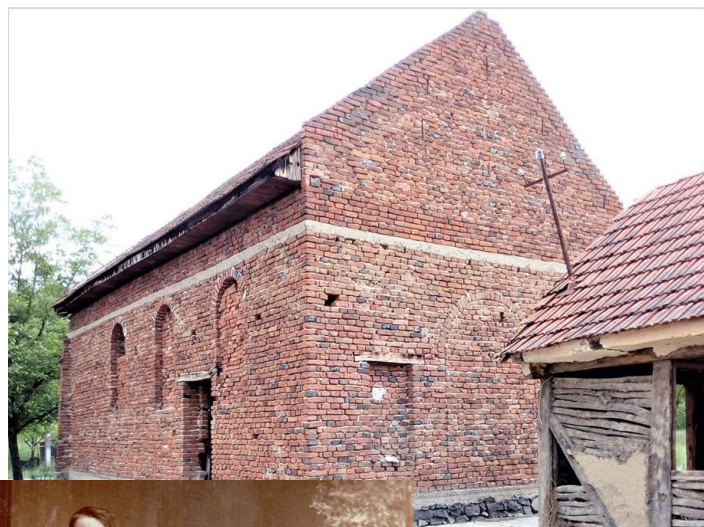
Comunitatea baptistă din Crivobara se întâlnea într-o clădire din lemn (cca. 4m pe 6m) tencuită cu lut pe interior și exterior, și acoperită cu țiglă. Când a devenit neîncăpătoare, însufleții de Victor Tomescu, păstorul comunității, au hotărât să construiască alta din cărămidă. Au adus piatră de bazalt de la cariera de la Șanovița, de la 20 de km, cu carele cu boi, au spart-o manual, desigur, cu baroasele, și au făcut fundația. „Cărămida au făcut-o singuri, muncind toată suflarea: copii, tineri, moși și babe”. Au adus argila tot cu carele, au frământat cu picioarele lutul și au turnat cărămizile în forme, le-au lăsat la uscat la soare și apoi le-au zidit în cuptoare de cărămidă și le-au ars. Un cuptor de cca. zece mii de cărămizi trebuia să ardă câteva săptămâni. A fost nevoie de mai multe cuptoare. Au adus pentru acestea lemn din pădure, tăiate tot manual, tot cu carele, dar și pentru acoperișul clădirii.

Problema cea mare a fost faptul următor: clădirea cea veche era prea în față pe plațul Bisericii. Varianta la îndemână era cea a demolării și reconstruirii mai în spate pentru a face loc celei noi în față. Presupunea însă mult efort și riscuri mari. În plus, nu mai aveau unde să se întrunească cu bucuria obișnuită.

Au adoptat o soluție de-a dreptul uluitoare, ei agricultorii, talpa țării (!): au înlăturat țigla de pe clădire, ușurând-o. Au ridicat construcția de pe fundație cât să introducă grinzi pătrate și bile rotunde (trunchiuri de lemn cilindrice) și au mutat-o cca. 10 metri mai în spate. Era prin anul 1965! Această construcție încă trăiește la mai bine de jumătate de secol de la acele evenimente. Totul la comanda sufletului comunității, păstorul Victor Tomescu, țaran cu două sau cel mult trei LUNI de școală, deoarece învățătorul fusese luat pe front.

Iată și o fotografie de la botezul de la Ohaba Lungă! (via Constantin Velici - prezent în foto în colțul din dreapta, cu pălărie).

Primii baptiști din Crivobara, jud. Timiș: Tomescu Nicolae (decedat în anul 1947) și Eva (născută în anul 1873, decedată după 1949). Au fost botezați împreună în data de 13 iunie 1916 la Balinț de către Imre Erdős din Curtici.

Biserica Baptistă din Crivobara sub conducerea lui Tomescu Nicolae și apoi a nepotului Tomescu Victor, ales păstor al comunității locale în 1940, a crescut frumos și era un suflet. Era plină de bucurie la întâlniri și în viața de zi cu zi. Au constituit o fanfară și vizitau Biserici din împrejurimi. La 11 August 1957 au pornit la un botez la Obiță (Ohaba Lungă), peste dealuri, cale de cca. 20 de km, pe jos, toți, cu mic cu mare, plini de bucurie. De la acest eveniment ne-au rămas două amintiri (fotograf Cristescu).

va urma

Din arhiva fratelui
Tiberiu Ciortuz

AT THE BANK WITH MY DAD

Writer: Unknown

I had spent an hour in the Bank with my dad, as he had to transfer some money. I couldn't resist myself and asked...

"Dad, why don't we activate your internet banking?"

"Why would I do that?", he asked...

"Well, then you won't have to spend an hour here for things like transfer.

You can even do your shopping online. Everything will be so easy!"

I was so excited about initiating him into the world of Net banking.

He asked: "If I do that, I won't have to step out of the house?"

"Yes, yes!" I said. I told him how even grocery can be delivered at door now and how Amazon delivers everything!

His answer left me tongue-tied.

He said: "Since I entered this bank today, I have met four of my friends, I have chatted a while with the staff who know me very well by now.

You know I am alone...this is the company that I need. I like to get ready and come to the bank. I have enough time; it is the physical touch that I crave.

Two years back I got sick, the store owner from whom I buy fruits came to see me and sat by my bedside and cried.

When your Mom fell down few days back while on her morning walk, our local grocer saw her and immediately got his car to rush her home as he knows where I live.

Would I have that 'human' touch if everything became online?

Why would I want everything delivered to me and force me to interact with just my computer?

I like to know the person that I'm dealing with and not just the 'seller'. It creates bonds of relationships.

Does Amazon deliver all this as well?". Technology isn't life... **Spend time with people, not with devices.**

WHY CHRISTIANS HAVE HOPE

Pastor Greg Laurie

"Jesus said to her, 'I am the resurrection and the life. He who believes in Me, though he may die, he shall live. And whoever lives and believes in Me shall never die. Do you believe this?'" John 11:25-26

When the daughter of a friend of mine died unexpectedly, I told him that he would have a lot of questions and struggles. One of those struggles would be the thought that he would never see her again.

"Yeah, I was just thinking that", he said. "And I was thinking I'll never hear her voice again."

"I want you to know it isn't true", I said. "You will see her again. You will hear her voice again. You will be with her again in the resurrection."

This is God's promise for all of us. And this is why we have hope as Christians. Everything doesn't end when we leave this Earth.

When Lazarus died, Jesus said to his sister Martha, "I am the resurrection and the life. He who believes in Me, though he may die, he shall live. And whoever lives and believes in Me shall never die. Do you believe this?" (John 11:25-26 NKJV).

In other words, "Martha, listen, death is not the end." We should live on promises not explanations, and we shouldn't spend too much time asking why. There's nothing wrong with asking God why, of course. But, just don't necessarily expect an answer.

God says, "For My thoughts are not your thoughts, nor are your ways My ways. . . . For as the heavens are higher than the earth, so are My ways higher than your ways, and My thoughts than your thoughts" (Isaiah 55:8-9 NKJV).

Yes, our physical lives will end one day. But each of us is a soul in a body, and we'll live on in eternity. And according to the Bible, one day Heaven will come down to Earth. Heaven and Earth will become one.

God has a future and a hope for every one of His followers. That is why, in a seemingly hopeless world, we can have hope.

Kande Mudu. sursa foto: CSW

CREȘTIN DIN INDIA ucis pentru credința lui

Kande Mudu, un bărbat de 27 de ani care s-a convertit la credința în Cristos acum 4 ani, a fost asasinat în satul Bari din districtul Khunti, statul Jharkhand, pe 7 iunie anul acesta. Familia lui era singura familie creștină din sat și au fost nevoiți să îndure în ultimii ani multă opoziție și amenințări, inclusiv un atac violent asupra locuinței lor în anul 2018.

Atacul a avut loc pe 7 iunie în jurul orei 8 seara. Soții Mudu tocmai luaseră cina și se pregăteau de rugăciune, când bătaia puternică s-au auzit în ușa de la intrarea casei. Un grup de șase-opt oameni înarmați cu cuțite și băte strigau către Kande să iasă afară din casă. Sătenii furioși au spart în cele din urmă ușa și l-au târât pe Kande afară din casă, în țipetele sfâșietoare ale soției sale care și-a luat copiii și a fugit la vecini strigând după ajutor, însă nimeni nu i-a deschis ușa. Intrușii însetați de sânge au început să-l hăcuiească pe Kande cu armele pe care le aveau la ei.

Doamna Mudu i-a spus unei persoane afiliată cu organizația Christian Solidarity Worldwide (CSW) că, după ce au auzit bubuiturile de la ușă, soțul ei și-a dat seama imediat că viețile lor erau în pericol și că oamenii care sunt afară au cele mai rele intenții. El i-a spus soției că s-ar putea să fie ucis și a rugat-o să nu renunțe la credința în Isus Cristos, chiar dacă el ar urma să fie ucis.

Trupul fără viață a lui Kande a fost descoperit de către fratele lui, la câteva ore după ce crima a avut loc, iar acesta a alertat poliția. S-a făcut imediat o autopsie, iar pe 8 iunie a avut loc înmormântarea.

Doamna Mudu le-a spus celor de la CSW că după înmormântare tatăl ei a îndemnat-o să își abandoneze noua religie dacă vrea să rămână în viață și i-a adus aminte cum mama ei a fost răpită și violată în 2018, în atacul precedent asupra familiei, la care ea a răspuns: „Voi trăi pentru Isus și voi muri pentru Isus, însă nu voi renunța niciodată”.

Sursa: Știri Creștine

Petrică Kalberer - tatăl orfanilor

„M-am culcat pe peronul gării, m-a găsit miliția și m-au bătut și ei la palme și la tălpi. Nu aveam încotro să mă duc. Să mă întorc acasă nu voiam, acasă era iadul. Am început să trăiesc pe stradă.

Dormeam într-un canal. Mergeam la restaurante și mâncam ce rămânea pe la mese.

Pot eu să uit groapa din care m-a scos pe mine Domnul? Niciodată. Palma lui Isus, găurită de cuie, m-a răscumpărat și pe mine și pe mulți alții, ne-a făcut frați”.

(fragmente din mărturia fratelui Petrică Kalberer.

Se poate urmări pe linkul:

<https://www.youtube.com/watch?v=n9RP9DktzVM>)

De aici m-a scos Dumnezeu!

Fratele Petrică a trăit 14 ani în canal. Domnul și-a adus aminte de el, l-a căutat, l-a găsit în celula unei închisori și l-a adus la credință într-un mod dramatic. După eliberare, din anul 2002 și până în ziua de azi, acest om nu are odihnă, nu are liniște, este un tată al orfanilor, prieten cu deținuții din penitenciare, frate cu cei care dorm în canale. Iată îndemnul lui:

„Nu contează unde suntem, că-i Suceava, că-i Timișoara, că-i Iași sau București, în fiecare orăș Dumnezeu a lăsat intenționat săracii. Fiecare avem la poartă câte un Lazăr plin de bube. Nu săriți peste el, nu-l împingeți cu poarta...”.

Revista Speranța coordonează o acțiune misionară pentru ajutorarea acestei lucrări. Donații se pot face la: Romanian Speranta Association Inc. N. A. B BSB: 083214, CONT Nr.: 879530941 (specificați: Petrică).

Sucuri din fructe și legume ~

beneficii uimitoare pentru

Sănătate

Simona Bondor

Multe fructe și legume sunt bogate în antioxidanți, vitamine și minerale care pot consolida sistemul imunitar și le puteți transforma în sucuri nutriționale care sunt extrem de benefice pentru organismul nostru. Prin ingerarea acestor băuturi în mod regulat, veți avea mult mai puține probleme de sănătate.

Sucul de lămâie poate aduce beneficii uimitoare pentru sănătatea dumneavoastră. Acest fruct conține cantități mari de antioxidanți și vitamina C, care pot îmbunătăți sistemul imunitar și, de asemenea, pentru a echilibra nivelurile alcalin/acide din organism. Ca atare, dacă beți limonadă în mod regulat, atunci corpul dumneavoastră va deveni mult mai puțin sensibil la boli.

Oțetul de mere - Mărul are o gamă largă de vitamine și minerale care sunt benefice pentru organism, inclusiv calciu, potasiu, sodiu, fosfor, clor, magneziu, sulf, fier și fluor.

Sucul de afine este nu doar o băutură delicioasă, ci și o sursă puternică de vitamina C și flavonoide, care sunt eficiente în protejarea sistemului imunitar. Sucul de afine poate ajuta, de asemenea, la prevenirea bolilor de inimă și la îmbunătățirea tractului urinar.

Sucul de sfeclă îmbunătățește nu doar sistemul imunitar. Dintre nutrienții esențiali prezenți în sucul de sfeclă găsim beta carotenul, vitamina C, carotenoidele, sulf, calciu, fier, magneziu și potasiu. Această băutură poate îmbunătăți funcția creierului, curăță sângele și consolidează vezica biliară și ficatul. În general, sucul de sfeclă se consumă în amestec cu suc de mere sau de morcovi, deoarece este extrem de concentrat.

Sucul de morcovi este o băutură dulce, foarte apreciată atât de către adulți și de către copii. În afară de faptul că are un gust extrem de plăcut, sucul de morcovi consolidează sistemul imunitar. Conține vitamina C, vitamine din complexul B, potasiu, fier, sodiu și fosfor. Toate acestea sunt ideale în prevenirea bolilor, îmbunătățirea funcției hepatice, oferă ajutor sistemului nervos și alcalinizează sângele.

Iată că ne putem întări sistemul alimentar cu ajutorul legumelor și fructelor. Trebuie doar să fim deschiși, să încercăm diverse variante și să fim atenți la semnalele pe care ni le transmite propriul nostru corp în ce privește nivelul de toleranță sau intoleranță la anumite alimente. Să nu uităm faptul că hrana poate fi medicament pentru corpul nostru!

În aceste timpuri extraordinare, prevestite în Scripturi, este nevoie de multă veghere în credință, de o legătură continuă cu sursa vieții noastre care este Domnul Isus. El este susținătorul vieții fizice și spirituale și Doctorul divin. Încrederea în El va face să aibă succes orice efort de a ne trata corpul ca un templu al Duhului Sfânt. O inimă mulțumitoare și încrezătoare în promisiunile lăsate în Biblie, pentru vremuri ca acestea, sunt leacuri pe care oricine dorește le poate accesa, încredințându-se în mâna și sub paza Tatălui ceresc. Dumnezeu este BUN și El este speranța și certitudinea noastră în orice încercări, chiar în această vreme.

OMUL ȘI RAȚA

După ce a muncit câteva ceasuri pe câmp, un țăran s-a așezat la umbra unui pom să se odihnească. Deodată, lângă el a venit în zbor o rață sălbatică și s-a oprit chiar alături, să ciugulească boabele căzute pe ogor.

Ușor, țăranul și-a scos căciula și – zdup! – a prins pasărea.

„Ce noroc pe capul meu”, și-a zis. „O să fac un foc de vreascuri și o să prăjesc rața asta. Să vezi ce bună o să fie”.

Dar în timp ce încerca să scoată pasărea de sub căciulă, aceasta se strecură repede pe lângă mâna omului și, ridicându-se imediat în zbor, dusă a fost. Privind cu necaz după ea, țăranul a mai zis:

„O, ce suflet bun am! Sper ca Dumnezeu să vadă cum m-am îndurat de pasărea aceasta, dându-i drumul, și să mă răsplătească pentru binele pe care l-am făcut!”.

Oare ce răsplată ar fi meritat un asemenea om? Cel ce încearcă să ascundă un păcat cu alt păcat, o minciună cu altă minciună, un rău cu alt rău, acela se păcălește singur. Așa cum întunericul se alungă doar cu lumină, tot astfel răul nu poate fi alungat decât cu bine.

„Păcatul este nedreptate. Cine păcătuiește fie se nedreptățește pe sine, fie nedreptățește pe altul”.

Sfântul Ioan Gură de aur

Sursa: Dana Dobre/ Facebook

Polițistul

Povestire pentru copiii de toate vârstele

O tânără misionară se întorcea acasă din câmpul ei de misiune, cântând de fericire. Fiind o oră destul de târzie, la un colț de stradă, a fost atacată brusc de către un individ corpolent, moment în care tânăra, speriată, nu a putut decât să rostească disperată, scurta rugăciune: „Doamne, salvează-mă!”. După câteva secunde în fața lor a apărut un Polițist. Agresorul se schimbase la față și nu mai putea să rostească nici un cuvânt. Polițistul a întrebat-o pe tânără dacă se simte bine, a muștrat pe răufăcător, și, nu în cele din urmă, a propus să înalțe o rugăciune pentru cei doi.

Plină de curaj de această dată, tânăra noastră i-a întins individului un pliant creștin. După un moment, acesta a rupt-o la fugă, iar fata, a vrut să-i mulțumească Polițistului, dar întorcându-se, acesta dispăruse. Valuri de fiori au trecut-o pe tânără văzând acest lucru. Mută de uimire a ajuns acasă și a sunat la poliție, pentru a cere detalii despre cel care a ajutat-o.

Ce răspuns credeți că a primit? Nimic altceva decât că nu a existat nici un polițist de teren în acea noapte, decât câteva patrule de polițiști pe motociclete, pe străzile principale ale orașului.

Acum, de ce credeți voi copii, că eu am scris cuvântul *Polițist* cu „P” mare?

Într-adevăr, pentru că se referă la bunul nostru Dumnezeu. El a trimis îngerul Său, pentru a o păzi pe tânăra din povestea noastră. Aceasta, a căzut pe genunchi cu sufletul inundat de fericire, pentru a-l mulțumi Tatălui ceresc pentru ocrotirea Sa. Această întâmplare miraculoasă ne amintește de versetul:

„Îngerul Domnului tăbăraște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie” (Psalmul 34:7).

Ce Dumnezeu minunat avem! Fie ca El să stea lângă noi întotdeauna!

Sursa: <http://azscrenul.ro>

La poarta ta.

Traian Dorj

*La poarta ta bat azi, îndurerate,
a dragostei duioase stăruinți,
cu lacrima tăcerii-nduioșate
din vremea primei noastre cunoștinți.*

*Adu-ți aminte, o, adu-ți aminte
de-ntâiul har, de dragostea dintâi,
de fericirea fără de cuvinte
ce te ținea mereu să mai rămâi.*

*Când ușa ta Mi-era mereu deschisă,
când rugăciunea ta veghea pe prag,
când ochii tăi purtând lumina-aprinsă
însenina cântările de drag.*

*Adu-ți aminte zilele acelea,
și uită-te la starea ta de-acum,
când stau și bat, când lacrimile Mele
la poarta ta închisă cad în drum!*

*Deschide-Mi iar, deschide-acea-ncăpere
în care-ardea iubirea ta demult.
Iubirea ta, Iubirea Mea o cere,
mai fă-Mă iar ca glasul să-ți ascult.*

*Iubirea Mea răsară neschimbată
cu mai mult dor te cheamă înapoi,
iubirile ce-au fost unite-odată
se caută cu mai multă sete-apoi.*

*Deschide-I iarăși Celui care bate,
deschide-I iarăși dragostei fierbinți,
deschide-mpărtășirilor curate
din vremea-ntâii noastre cunoștinți.*

